

Varga Melinda

Naptárversek

Február

Első nap
Télkergető

Este, szél, köd,
az úr szárnya vigyen magával,
légy a semmi, a kongó megfoghatatlan,
tenyerben szétmálló, rohadó gyümölcs.
Válj eggyé a földdel,
olvadj bele a végtelen
sűrű, méregzöld tavába,
a fák gyökerére,
virágok magjai közé
szóródj szét észrevétlen,
barlangok mélyébe bújj.
Légy cseppkő,
vízrajz a falon,
olvadó jégcsap
az eresz alatt.

Második nap
Kék levegő

A tavasz a dombok mögött lohol,
néha orra bukik,
a földből csermelyszagú pára gőzölög,
ébred, nyújtózik a táj.
Akár a szerelmesem szeme,
kéken hasad a levegő
a déli verőfényben.

Harmadik nap
Felhőfehér séta

Indigókék reggel és
vörös kagyló-órák várnak,
szikársárga és felhőfehér
februári séták,
a gondolat
színné olvad bennem.

Negyedik nap

Gyümölcspárlat a levegő

Bent nyár gömbölyödik,
fehér-zöldcsíkos
görögdinnye a kedve,
gyümölcspárlat a levegő,
szilva zamata szádban.
A fogak sziklalánca
gyöngyöt fűz a szóból:
szeretlek,
nyelv libikókája,
torok és ajkak
bordó húságban,
guruló öröm hangalakjai.

Ötödik nap

Érintés

Befátyolosítja a szemet,
végigszalad a testen,
felmelegíti a hajlatokat,
kellemesen bódult leszel tőle,
odaadod magad a pillanatnak,
a végtelen nyugalom kapuja
kitárul előtted.